

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712202202
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2712202202.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného advokátom: Mgr. Miroslav Vilím, Michalská 9, Bratislava, proti odporkyni: G. O., nar. XX.XX.XXXX, U. XXXX/X, B., o zaplatenie 1.860,98 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 17. októbra 2012, č.k. 3C/81/2012-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania **r u š í a v e c v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi 1.632,89 Eur a 13,60% úrok zo sumy 1.344,71 Eur od 15.02.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 1.604,17 Eur od 15.02.2012 do zaplatenia s tým, že súd povolil odporkyni dlh zaplatiť po 100,- Eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, každá ďalšia splátka splatná k 10. dňu v kalendárnom mesiaci a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku návrh zamietol a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na iných nákladoch v sume 111,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia spoločnosti Cipciar & partners, s.r.o., Bratislava vo výške 213,50 Eur.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, 2 a 5, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ust. § 708 ods. 1 a 2, § 711 ods. 1, § 497, § 502 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z. Vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh považoval za dôvodný len čiastočne a to v rozsahu v akom navrhovateľovi uplatnený nárok priznal. Súd mal pritom za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo dňa 28.07.2009 k platnému uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí ČSOB spotrebiteľského úveru, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou a zároveň ide o spotrebiteľský úver, preto súd posudzoval túto zmluvu v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení zákona č. 513/1991 Zb., tzn. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov. Zmluva účastníkov o poskytnutí ČSOB spotrebiteľského úveru obsahuje údaj o RPMN, ročnú úrokovú sadzbu a tiež priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj všetky ostatné náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd potom posúdil obsah zmluvy ako aj Všeobecné podmienky a dospel k záveru, že predmetná zmluva účastníkov je uzavretá platne. Navrhovateľ sa ňou zaviazal poskytnúť odporkyni spotrebiteľský úver a odporkyňa ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky v sume 2.000,- Eur vrátiť a uhradiť aj celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmluve bola dohodnutá odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov a vyčíslené celkové náklady spotrebiteľa v sume 373,04 Eur vrátane úrokov a poplatkov, ktoré sa odporca zaviazal zaplatiť v dohodnutých mesačných splátkach. Odporkyňa porušila dohodnuté zmluvné podmienky, keď riadne neplnila svoje záväzky, na základe

čoho navrhovateľ zosplatnil úver dňom 15.02.2011 a zároveň vyzval odporkyňa, aby nesplatený úver uhradila do 27.02.2011. Súd nemal v konaní preukázané, že by odporkyňa zvýšnú časť úveru uhradila a preto jej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi nesplatenú časť úveru vo výške 1.344,71 Eur. V zmysle bodu IV. zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere je vyčerpaný a nesplatený úver je úročený úrokom z úveru vo výške 13,60% ročne, preto súd uložil odporkyňi zaplatiť aj riadny úrok vyčíslený ku dňu 14.02.2012 vo výške 259,46 Eur a tiež riadny úrok vo výške 13,60% ročne zo sumy 1.344,71 Eur od 15.02.2012 do zaplattenia. Súd navrhovateľovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 166,08 Eur, ktorý bol vyčíslený ku dňu 14.02.2012 vo výške 9% zo sumy 1.604,17 Eur od 15.02.2012 do zaplattenia, z dôvodu, že odporkyňa nedodržala termíny a výšku splátok zo spotrebiteľského úveru a ani po zosplatnení úver neuhradila včas a tak sa dostala do omeškania s istinou vo výške 1.344,71 Eur a riadnym úrokom vo výške 259,46 Eur a je aj naďalej v omeškani, pričom uplatnená výška úroku je v súlade so zákonom a vykonávacím predpisom. V ostatnej časti súd návrh ako bezdôvodný zamietol. Odporkyňi bol zriadený bežný účet, z ktorého mohla čerpať peňažné prostriedky len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte a nebolo jej povolené prečerpanie na účte. Odporkyňa aj napriek tomu mala na účte nepovolený debetný zostatok vyčíslený v sume 45,78 Eur. Odporkyňi teda vznikla povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu 45,78 Eur, ktorá predstavuje debetný zostatok na bežnom účte z dôvodu bezdôvodného obohatenia, nakoľko medzi odporkyňou a navrhovateľom neexistovala žiadna zmluva o povolenom prečerpaní účtu. Výšku tohto zostatku mal súd preukázaný z histórie platieb na bežnom účte.

Súd však navrhovateľovi nepriznal debetný úrok z tejto sumy vo výške 25% ročne od 03.02.2012 vzhľadom na to, že neexistuje žiadna dvojstranná dohoda medzi navrhovateľom a odporkyňou o výške tohto úroku. Zmluva len ustanovuje, že v prípade nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte banka úročí vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou bankou, čo bez ďalšieho nemožno považovať za určité a platné dojednanie v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. Výšku úrokovej sadzby však neobsahujú ani obchodné podmienky. Z toho dôvodu súd považoval dojednanie o úrokovej sadzbe za neurčité a z toho dôvodu aj neplatné (§ 37 Občianskeho zákonníka), keď sa súdu nepodarilo zistiť aký úrok si účastníci vlastne dohodli. Z toho dôvodu súd v časti úroku 25% ročne zo sumy 45,78 Eur od 2012 do zaplattenia zamietol.

Súd zamietol návrh aj v časti sumy 44,95 Eur, ktorá predstavovala nezaplattené poplatky a tiež v časti sumy 183,14 Eur, ktorá predstavuje zaplattené poplatky, ktoré odporkyňa už zaplatila, avšak podľa názoru súdu nevznikol navrhovateľovi na ne nárok. Poplatky vo výške 183,17 Eur vyplývajú zo sumarizácie ku dňu 14.02.2012 a predstavujú 6x poplatok vo výške 1,99 Eur, poplatok 70,69 Eur, 91,52 Eur, 11,36 Eur, pričom nevyplyva za aké služby boli tieto poplatky odporkyňi účtované. Takisto ani pri nezaplattených poplatkoch vo výške 44,95 Eur nie je zrejmé za aké služby boli vyúčtované. Súd považoval za neprijateľné, aby odporkyňa v postavení spotrebiteľa znášala akékoľvek výdavky navrhovateľa spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré si navrhovateľ dokonca určil pevnou sumou čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa a ostatné poplatky tiež nepriznal vzhľadom na to, že je u spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa a takisto bol návrh v tejto časti nepreskúmateľný. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd potom neakceptoval, že navrhovateľ si účtoval rôzne poplatky, na ktoré nemá nárok a preto súd v tejto časti návrh zamietol. Povolenie splátok odporkyňi odôvodnil s použitím § 160 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na jej finančné pomery.

Rozhodnutie v časti o náhrade trov konania odôvodnil s použitím § 142 ods. 3 O.s.p., keď navrhovateľ mal v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti. Súd preto priznal navrhovateľovi náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil a ktorých súčet spolu predstavuje 231,50 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil s tým, že návrhu v plnom rozsahu vyhovie a odporkyňi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 111,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia spoločnosti Cipciar & partners, s.r.o., Bratislava, vo výške 213,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za zaplattený súdny poplatok z odvolania a za trovy právneho zastúpenia, tzn. za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava odvolania v sume 213,50 Eur.

Dôvodom odvolania je, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.) ako aj ďalšie dôvody.

V odvolaní poukázal na to, že proti výroku súdu prvého stupňa, ktorým súd zamietol návrh v časti vyčíslených nezaplatených poplatkov a úrokov z omeškania z poplatkov a zároveň znížil navrhovateľom uplatnený nárok o sumu už zaplatených poplatkov, ktoré súd považoval za nedôvodne zaplatené, čiže započítal nároky účastníkov konania bez existencie procesného úkonu zo strany odporkyne podáva odvolanie. Zdôraznil, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere dňa 28.07.2009, podľa ktorej poskytol odporcovi peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 2.000,- Eur. Keďže odporkyňa poskytnutí úver nesplácala riadne a včas, navrhovateľ vyhlásil celú pohľadávku z úveru odporkyne dňom 15.02.2011 za splatnú. V danej súvislosti má za to, že poplatky boli riadne vyčíslené a v delikvencii úverového účtu, z ktorej vyplýva, že ku dňu 14.02.2012 poplatky boli vo výške 44,95 Eur, pričom na tieto má navrhovateľ nárok v zmysle zmluvy obchodných podmienok a sadzovníka poplatkov. Vyčíslenie poplatku a teda ich špecifikácia je obsiahnutá v delikvencii zo dňa 14.02.2012 a podrobnejšiu špecifikáciu zaslal navrhovateľ súdu v podaní zo dňa 24.05.2012. Išlo o sumarizáciu pohľadávky, pričom súdu zaslal aj sadzovník poplatkov, resp. výňatok z neho. Špecifikácia poplatkov je postačujúca pre rozhodnutie vo veci samej a pre priznanie navrhovateľom požadovaných poplatkov vo výške 44,95 Eur. Zdôraznil, že vo výzve súdu zo dňa 14.05.2012 je výslovne uvedená požiadavka špecifikácie poplatkov, ale špecifikácia vyčísleného úroku z omeškania vo výške 166,08 Eur. V prípade, že súd nepovažoval predložené listinné dôkazy za postačujúce na preukázanie nároku navrhovateľa mal navrhovateľa opätovne vyzvať na doplnenie návrhu v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. a presnú špecifikáciu v čom považuje návrh navrhovateľa za neúplný alebo nezrozumiteľný a mal v uznesení uviesť ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Keďže okresný súd dodatočne vyzval navrhovateľa len na preukázanie dôvodnosti požadovaného debetného zostatku na bežnom účte, je názoru, že špecifikácia istiny, úrokov z úveru, úrokov z omeškania a poplatkov bola postačujúcim tak ako bola súdu predložená. Názor súdu prvého stupňa, že nie je zrejmé za aké služby boli tieto poplatky účtované uviedol, že z listinných dôkazov vyplýva, že poplatok vo výške 1,99 Eur mesačne, poplatok za správu úveru a tento vyplýva priamo zo zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.07.2009 (čl. IV. posledný odsek) a navrhovateľ bol oprávnený účtovať si poplatky v zmysle obchodných podmienok ČSOB spotrebiteľské úvery a v zmysle sadzovníka poplatkov, ktoré istiny boli súdu predložené spolu s podaním z 24.05.2012. Z čl. IV. bod 4-4 obchodných podmienok vyplýva, že banka je oprávnená účtovať dlžníkovi za svoje služby odplatu, ktorú predstavujú poplatky podľa sadzovníka banky. Žiadne poplatky účtovné odporkyňi či už uhradené alebo ešte neuhradené zo strany odporkyne nie sú v rozpore so zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere, obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery a sadzovníkom poplatkov.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým odpočítal z uplatneného nároku navrhovateľa odporcom už zaplatené poplatky vo výške 183,14 Eur a to bez existencie procesného úkonu zo strany odporcu je v príkrom rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania, na ktoré je občianske súdne konanie založené. Konanie môže začať iba na návrh účastníka, keďže v danom prípade nejde o konanie, ktoré by mohlo začať bez návrhu a súd nemôže nahrádzať výkon jednotlivých úkonov účastníkov konania, ktoré sú výlučne v ich dispozícii svojimi vlastnými úkonmi. Z tohto dôvodu považuje za absolútne neprijateľné, aby súd z vlastnej iniciatívy započítal odporkyňou uhradenú sumu 183,14 Eur voči žalobou uplatnenému nároku navrhovateľa bez toho, aby sa odporca o to nejakým spôsobom pričínil, tzn. rozporoval dôvodnosť týchto poplatkov.

V ďalšom poukázal na zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku, nakoľko v odôvodnení súd uviedol, že návrh zamietol v časti 183,14 Eur, ktoré predstavujú zaplatené poplatky, ktoré už zaplatila odporkyňa, pričom v ďalšom uviedol, že o takúto sumu sa jedná vo výške 183,17 Eur, pričom súčet súm nedáva ani sumu 183,14 Eur, ani sumu 183,17 Eur. Navrhovateľovi teda nie je zrejmé aká suma na zaplatených poplatkoch bola okresným súdom zamietnutá a akým spôsobom okresný súd v tejto sume dospel. Zároveň neobstojí ani to, že suma 70,69 alebo 91,52 Eur predstavuje jeden konkrétny poplatok. Jedná sa len o časť splátky odporkyne, ktorá bola zaúčtovaná na dlh odporcu na nezaplatených poplatkoch, čo vyplýva aj zo sumarizácie pohľadávky k 14.02.2012.

Súd prvého stupňa zamietol návrh aj v časti úrokov z omeškania a poplatkov. Úroky z omeškania z poplatkov sú navrhovateľom požadované v súlade so zmluvou podľa čl. VI., podľa ktorého pre prípad omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov podľa tejto zmluvy odporkyňa súhlasila s úročeným dlžnej sumy z omeškania a tiež podľa čl. IV. bod 4-2 súhlasila, že ak sa dostane do omeškania so zaplateným akýchkoľvek záväzkov je banka oprávnená účtovať jej úrok z omeškania, úroky a poplatky neuhradené v termínoch splatnosti sa budú úročiť len sadzbou úroku z omeškania. Nárok navrhovateľa na úroky z omeškania s úrokov z úveru ako peňažného plnenia je pritom v súlade o ustanovenia Obchodného zákonníka a to § 369 účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, tzn. k 28.07.2009. Vzhľadom na skutočnosť, že v žiadnom ustanovení Obchodného zákonníka sa neuvádza, že úroky z omeškania patria veriteľovi len pri omeškaní s plnením istiny, ale aj ak sa dlžník dostane omeškania s plnením peňažného dlhu záväzku, ktorým sa myslí aj záväzok uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky z úveru a poplatky má za to, že navrhovateľovi uplatnený úrok z dlžnej sumy s príslušenstvom vrátane nároku na úhradu úrokov z omeškania z poplatkov je v celom rozsahu dôvodný a upravený aj právnymi predpismi SR. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, preto vec nesprávne posúdil.

Odporkyňa (ďalej len „odporca“) odvolanie nepodalala a k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadřila.

Výrok preskúmaného rozsudku prvostupňového súdu, ktorým súd návrhu čiastočne vyhovel, nebol účinne napadnutý odvolaním (nejedná sa ani o výrok závislý), preto v tejto časti je konanie právoplatne skončené a predmetom konania tak zostáva už len zvyšná časť uplatneného nároku, ktorý súd zamietol a závislý výrok o trovách konania.

Krajský súd v Tnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti v závislom výroku o trovách konania časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejme, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o ČSOB (o produktových balíčkoch pre deti, študentov a mladých) dňa 24.07.2009, ako aj Zmluva o poskytnutí úverového limitu zo dňa 28.07.2009, na základe, ktorej si odporca nesplnil svoju povinnosť a navrhovateľovi časť čerpaného úveru nevrátil, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným, ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu.

Z obsahu návrhu vyplýva, že dňa 28.07.2009 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou (právnym predchodcom navrhovateľa) úverovú zmluvu č. 003289300R, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru odporkyňi v celkovej výške 2.000,- Sk (zrejme Eur) s individuálne dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou. Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutí úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach, ktoré sa realizovali inkasom z účtu odporkyne navrhovateľa vo výške dohodnutej mesačnej splátky. Odporkyňa v priebehu splácania poskytnutého úveru nedisponoval spotrebným množstvom peňažných prostriedkov na účte u navrhovateľa, z ktorého sa realizovalo inkaso splátok v prospech navrhovateľa, preto nebolo možné realizovať tieto splátky, odporkyňa neuhradila splátky z úveru ani iným spôsobom, čím sa dostala do omeškania so zaplateným splátok úveru. Z tohto dôvodu došlo k zosplatneniu celého úveru ku dňu 15.02.2011. Dňa 24.07.2009 odporkyňa uzatvorila s navrhovateľom zmluvu o bežnom účte, v ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporkyňu zriadiť a viesť bankový účet a odporkyňa sa zaviazala čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov

na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania, pričom v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte, navrhovateľ úročí vzniknutý zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou navrhovateľom. Výška debetného zostatku na bežnom účte je 45,78 Eur a debetná úroková sadzba vyhlasovaná navrhovateľom bola vo výške 25% p. a. V návrhu potom navrhovateľ poukázal na obsah zmluvy (čl. IV., čl. I., čl. VI.) ako dôkazy pripojil zmluvu o bežnom účte, úverovú zmluvu, výpis z účtu odporcu, oznámenie o zosplatnení úveru, prehľad debetných úrokových sadzieb, výpis z bankovej knihy navrhovateľa. Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 11.05.2012 vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy bližšie špecifikoval dlžnú čiastku vo výške 1.860,98 Eur, tzn. uviesť koľko splátok a v akej výške odporkyňa celkove zaplatila, ako boli tieto splátky započítané, akým spôsobom bol vypočítaný úrok z omeškania vo výške 166,08 Eur, za akej sumy, za aké obdobie a aká bola použitá úroková sadza, kedy bola odporkyňa v omeškaní, zároveň žiadal doložiť obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky ako aj ostané listinné dôkazy na podporu tvrdení v návrhu, tzn. výpisy z účtu, sadzobník poplatkov a pod. Na základe tejto výzvy potom navrhovateľ doložil súdu sumarizáciu záväzku ku dňu 14.02.2012 (č.l. 31), z ktorej mal vyplynúť priebeh záväzku, jednotlivé úhrady odporkyne a započítavanie čiastočných úhrad na príslušenstve, istinu záväzku. Zároveň súdu predložil všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery ako aj sadzobník poplatkov, resp. výňatok obsahujúci poplatky súvisiace s poskytnutím úveru.

Na pojednávanie dňa 08.08.2012 sa navrhovateľ nedostavil, súhlasil, aby súd rozhodol bez jeho prítomnosti. Urobil tak vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania s tým, že má za to, že záväzok odporkyne je nesporný a s účastňou právneho zástupcu na predmetnom pojednávaní by sa trovy súdneho konania len navýšili. Súd vypočul odporkyňu, ktorá potvrdila, že splátky prestala splácať potom, čo sa stala nezamestnanou v roku 2009, z úveru zaplatila len 3 splátky. V ČSOB má sústavne vedený bežný účet, na ktorom nie sú peniaze, z ktorých by si banka mohla strhnúť úver. Žiadala o poskytnutie splátok, k okolnostiam poskytnutie úveru vedela bližšie uviesť len toľko, že výslovne nechcela, aby jej úver bol poistený. Na ďalšiu výzvu súdu potom navrhovateľ zastal znovu len písomné vyjadrenie k nároku na debetný zostatok na bežnom účte. Na nasledujúcom pojednávaní dňa 17.10.2012 potom súd bez prítomnosti účastníkov rozhodol a vyhlásil napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na odvolacie dôvody navrhovateľa, odvolací súd považuje argumentáciu odvolateľa za dôvodnú.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.860,98 Eur, úrok zo sumy 1.344,71 Eur vo výške 13,60% p. a. od 15.02.2012 do zaplatenia, debetný úrok zo sumy 45,78 Eur vo výške 25% p. a. od 03.02.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 1.649,12 Eur vo výške 9% p. a. od 15.02.2012 do zaplatenia, náhradu za súdny poplatok 111,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 213,50 Eur na účet navrhovateľa.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa potom uložil odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi len sumu 1.632,89 Eur, 13,60% úrok zo sumy 1.344,71 Eur od 15.02.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.604,17 Eur od 15.02.2012 do zaplatenia s tým, že povolil odporkyňi zaplatiť dlh v splátkach po 100,- Eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, každá ďalšia splátka k 10. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku návrh súd zamietol. Odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania.

Navrhovateľ si v časti istiny uplatnil 1.344,71 Eur, úrok z úveru 259,46 Eur (ku dňu 14.02.2012), úrok z omeškania 166,08 Eur (ku dňu 14.02.2012), debetný zostatok na bežnom účte 45,78 Eur a poplatky vo výške 44,95 Eur, t.j. spolu 1860,98 Eur.

Súd priznal navrhovateľovi v časti istiny len sumu 1.344,71 Eur (považujúc návrh v tejto časti za dôvodný) istinu však nepriznal v sume 228,09 Eur (čo zrejme predstavuje súčet poplatkov, ktoré považoval za odporcom už bezdôvodne uhradené, t.j. 183,14 Eur a poplatky v hodnote 44,95 Eur), v ktorej časti návrh zamietol. Dôvody čiastočného zamietnutia návrhu nie sú z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne zrejmé. Zo stručného samotného odôvodnenia na str. 8 písomného vyhotovenia rozsudku, možno len predpokladať súd prvého stupňa sumu 183,14 Eur uplatneného nároku odpočítal z uplatnenej istiny z dôvodu zistenia, že takúto sumu zaplatil odporca na poplatkoch bezdôvodne, pričom z obsahu spisu

nevyplýva žiaden úkon odporkyne smerujúci k započítaniu, alebo protinávrh na vrátenie tejto sumy, preto ide o neprípustný a nezákonný postup, ktorým súd prvého stupňa prekročil svoju právomoc. Započítanie v prospech odporcu, bez úkonu účastníkov súd urobiť nemohol.

Čo sa týka názoru súdu ohľadne zamietnutých poplatkov (bez ich bližšieho určenia a posúdenia v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami, resp. obsahom zmluvy) i keď treba dať za pravdu názoru súdu prvého stupňa, podľa ktorého „pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa“ bez bližšej konkretizácie tejto zásady na daný prípad a na konkrétne uplatnené poplatky je odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa nepreskúmateľné. Ani stručný odkaz na nepreskúmateľnosť návrhu nie je dostatočným odôvodnením zamietnutia návrhu v tejto bližšie nepopísanej časti. Pokiaľ súd prvého stupňa návrh považoval za nejasný mal sa pokúsiť o odstránenie jeho väd (prípadne, ak sa vady nepodarilo odstrániť, podanie, ktoré malo byť návrhom odmietnuť, čomu však, ale obsah spisu nenasvedčuje) alebo mal v konaní riadne vyhodnotiť dôkaznú situáciu navrhovateľa. Pre nedostatok týchto dôvodov potom odvolací súd nemohol inak rozhodnúť, ako rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.05.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“.

Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia prvostupňového súdu s cit. § 157 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na kritériá odôvodňovania súdnych rozhodnutí podľa vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový súd sa nimi dôsledne neriadil, keď jeho rozhodnutie je nie dostatočne zrozumiteľné a jasné a aj zmätočné., v dôsledku čoho je rozhodnutie zároveň i odvolacím súdom nepreskúmateľné. Neodôvodnením rozhodnutia v súlade s ustanovením citovaného § 157 ods. 2 O.s.p. potom prvostupňový súd porušil procesné práva účastníkov zakotvené v zákone a odňal im tým možnosť konať pred súdom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa s použitím § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec mu vrátil na ďalšie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude opätovne vyhodnotiť uplatnený rozsah pohľadávky navrhovateľa, o ktorom zostalo po zrušení zamietnutej časti rozsudku nerozhodnuté vo

vyhovujúcej časti rozsudku, ujasniť si jeho rozsah a dôvody a následne o ňom znovu rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd samozrejme o trovách konania vrátane i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.). V tejto súvislosti z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ už nie je zastúpený spol. Cipciar & partners s.r.o., nakoľko došlo k zmene a navrhovateľa zastupuje Mgr. Vilím, advokát, Michalská 9, Bratislava, čo súd prvého stupňa musí v novom rozhodnutí rešpektovať.

Záverom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nenapadnutý výrok rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým súd návrhu čiastočne vyhovel nie je vykonateľný, keď z jeho obsahu nevyplýva splatnosť uloženej povinnosti, resp. ani to, kedy má začať odporkyňa so splácaním dlhu, tzn. ani splatnosť prvej splátky, preto je potrebné, aby súd prvého stupňa na odstránenie tohto nedostatku vydal doplniaci rozsudok.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.